

שתי המדרגות של הנצח וההוד שעליו שהם משפעים לו את כח הגאולה והיסוד משפיע אותו למלכות (מק"מ). **אֲשֶׁתֶּכֶחַ, דְּד' אֵלֶיךָ אַרְבַּע גְּאוּלוֹת נִינְהוּ**

ולכן נמצא שנהי"ם הם ארבע גאולות כי כולם משתתפים בגאולה.

מקשה שמצוה לשמוח בכל שבעת ימי חג הפסח ומדוע לא גומרים את ההלל כל ימי החג

רְבִי יְהוּדָה שָׁאֵל לְרַבִּי אַבָּא, הָא פְּתִיב רבי יהודה שאל את רבי

אבא שהרי כתוב בפסוק (ס"א האי דכתיב) **שְׁבַעַת יָמִים שָׂאֹר לֹא**

יִמָּצֵא בְּבֵיתְכֶם, וְחֻדְוֹתָא הוּא כָּל שְׁבַעָה ומשמע שבכל שבעת

ימי החג אסור לאכול חמץ וכן צריך לשמוח בכל שבעת ימי החג, **אִמָּאי לֹא**

אֲשֶׁתֶּלִּים הֵלֵל כָּל ז' יוֹמִין, כְּמוֹ בְּפִסְחוֹת, דְּאֲשֶׁתֶּכֶחַ ח'

יוֹמִין הֵלִילָא, בְּשִׁלְיֵמוֹ דְּחֻדְוֹתָא כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא וקשה למה

לא גומרים את ההלל בכל שבעת הימים של פסח כמו שגומרים בכל שמונת הימים של חג

הסוכות את ההלל בשלימות השמחה בכל יום ויום [קו] (רמ"ק).

אור הרשב"י

הן: שמונת ימי החג, ושמונת ימי חנוכה, ויום טוב הראשון של פסח, ויום טוב של עצרת.

[קו] כדאיתא בתענית דף כח עמוד ב' דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוודק: שמונה עשר יום בשנה יחיד גומר בהן את הלל, ואלו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

מתרין שבחג הפסח עם ישראל עדיין לא נכנסו בקדושה לגמרי

**אָמַר לַיהוָה שְׁפִיר קְאָמַרְתָּ, אָבֵל יְדִיעָא הוּא, דְּהָא הָכָא
לָא אֶתְקַשְׁרוּ יִשְׂרָאֵל כָּל כַּךְ בְּכֻלָּא, כְּמָה
דְּאֶתְקַשְׁרוּ לְבַתֵּר** אמר לו רבי אבא יפה אמרת שההלל תלוי בשמחה אבל ידוע

הוא שפסח שונה מסוכות כי בפסח לא נקשרים ישראל בכל האצילות כמו שנקשרו אח"כ
בחג שבועות שהוא זמן קבלת התורה שאז ישראל נקשרו לגמרי בקדושה ויצאו מכל אחיזת

החיצונים. **בְּגִין כַּךְ בְּהַאי לִילִיא, דְּזוּוּנָא אֲשֶׁתִּכַּח** (בכל אינון
דְּרָגִין עֲלָאין) **וְחֲדוּוּתָא דְכֻלָּא אֲשֶׁתִּכַּח, וַיִּשְׂרָאֵל אֶתְקַשְׁרוּ
בְּהֵוָה חֲדוּוּתָא, עָבִידְנָא שְׁלִימוּ, וְהִילָא אֲשֶׁתִּלִּים** ולכן

בזה הלילה של פסח שהייחוד העליון מצוי ויש שמחה בכל העולמות ואז ישראל נקשרים
במלכות באותה השמחה של הייחוד אז לכן אנו עושים דברים המרמזים על השלימות
וגומרים את ההלל שמרמז שאור המלכות נשלם ע"י ז"א (רמ"ק). • (אָבֵל בְּאֵנון דְּרָגִין עֲלָאין)

**לְבַתֵּר אַף עַל גַּב דְּכֻלָּהוּ מִשְׁתַּכַּחֵי, עַד כְּעַן יִשְׂרָאֵל לָא
אֶתְקַשְׁרוּ בְּהוּ** אבל אחרי היום הראשון של פסח אפילו שכל הו"ק נמצאים

ומתגלים במלכות מכל מקום עדיין ישראל לא נקשרו בהם, **וְלָא אֶתְפָּרְעוּ
לְאֶתְגְּלִיּא רְשִׁימָא קְדִישָׁא, וְלָא קְבִילוּ אוֹרֵייתָא, וְלָא
עָאלוּ בְּמָה דְּעָאלוּ לְבַתֵּר** כי עדיין הם לא פרעו את המילה בכדי שיתגלה

הרושם הקדוש והם גם לא קיבלו את התורה ולכן הם לא נקשרו בת"ת שמצדו התורה ולכן

הם לא נכנסו בקדושה לגמרי כמו שהם נכנסו אח"כ בקבלת התורה.

בפסח עדיין לא זכו ישראל לכל המדרגות

בְּגִין כִּד בְּסֻכּוֹת שְׁלִימוֹ דְּכֻלָּא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהּ, וְחֲדוּתָא

דְּכֻלָּא יִתִּיר ולכן בסוכות נמצאת בו השלימות של הכל ולכן גומרים את

ההלל בכל ימי חג הסוכות כי אז יש את שמחת הספירות ביותר והן מתגלות ומאירות

לישראל בשלימות (רמ"ק), **אַבְל הָכָא עַד כְּעֵן לָא זָכוּ, וְלֹא**

אֲשַׁתְּכַח שְׁלִימוֹ בֵּיהּ כֹּל כִּד אבל כאן בפסח לא זכו ישראל לכל המדרגות

ולכן לא נמצאת בו השלימות כל כך, **אִתְּרַע לְגַב דְּאֲשַׁתְּכַחוּ כֹּל ז', לֹא**

הוּא בְּאֲתַגְלִייתָא, וְיִשְׂרָאֵל עַד לָא אֲתַקְשְׂרוּ בְּהוּ כְּדִקָּא

חַזִּי ואפילו שכל ההארות העליונות נמצאים בכל שבעת ימי החג מכל מקום הם לא

מאירים בגלוי לישראל ולכן הם לא נקשרים בהם כראוי ולכן לא גומרים את ההלל בכל

שבעת ימי הפסח (רמ"ק).

בליל פסח היחוד נעשה מאליו וגומרים את ההלל

וְעַל דָּא חֲדוּתָא דְּכֻלָּא וְשְׁלִימוֹ דְּהַלִּילָא בְּהַאי לַיְלִיא,

בְּגִין תְּהוּא חוּלְקָא דְּאֲתַקְשְׂרוּ בֵּיהּ ולכן השמחה של כולם

והשלימות של ההלל הוא בזה הלילה של ליל הסדר, כי ע"י קרבן פסח ומילה והשבתת

החמץ הם נקשרים בחלק הקדושה של המלכות שהם נקשרו בו (רמ"ק). **מַאי טַעְמָא**

ומה הסיבה לדבר שבזה הלילה גומרים את ההלל. **דְּכִיּוֹן דְּבִתְהוּא לַיְלִיא**

זוּוּגָא אֲשַׁתְּכַח, כֹּל קְשׁוּרָא דְּכֻלָּא אֲשַׁתְּכַח בְּסַטְרָא

הלימוד היומי

דְּזוּוּנָא, וְלֹא בְּסִטְרָא דְיִשְׂרָאֵל אלא מכיון שבאותו הלילה נמצא ייחוד
 ז"ן אז לכן כל קשרי המדרגות והספירות נמצאות במלכות וישראל לא גורמים ע"י מעשיהם
 את הייחוד בליל פסח אלא הוא נעשה מאליו (מק"מ), **דְּכַד זְוּוּנָא אֶשְׁתַּכַּח**
בְּהַ מְשִׁתְּכַחֵי אֱלִין תִּרְיִן (דף צ"ו ע"א) (ס"א תלת) **דְּרַגִּין דְּקַיִמִין**
עָלָה כי כאשר הייחוד נמצא במלכות אז נמצאים עמה שתי מדרגות של נצח והוד שהם
 משפיעות בה את טיפת המ"ד לצורך הייחוד (מק"מ). **וְכַד אֱלִין מְשִׁתְּכַחֵי,**
הָא כָּל גּוּפָא אֶשְׁתַּכַּח בְּהוּ, וְכַדִּין שְׁלִימוּ דְכָלָא,
וְחֲדוּוּתָא מְכָלָא, וְהַלִּילָא אֶשְׁתַּלִּים, דְּהָא כְּדִין
אֲתַעְטַרְתָּ סִיְהָרָא בְּכָלָא וכאשר אלו המדרגות נמצאות ומשפיעות למלכות
 אז גם הגוף שהוא הת"ת הוא משפיע עימם ואז נשלמת המלכות בהכל ויש בה שמחה
 ושפע מכל המדרגות ולכן באותו הזמן גומרים את ההלל כי אז מתעטרת המלכות הנקראת
 לבנה מכל המדרגות. **אֲבַל לָא לְבַתָּר, דְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא**
אֶשְׁתַּכַּחֵי אבל לא גומרים את ההלל אח"כ בכל ששת ימי הפסח כי כל יום ויום
 הוא כנגד ספירה אחת מהו"ק המאיר במלכות בשלימות, **וְיִשְׂרָאֵל עַד לָא זְכוּ**
בְּהוּ, הָא לָא הַלִּילָא שְׁלִימָא, כְּמוּ בְּזַמְנִין אַחֲרֵינִין אמנם
 ישראל לא זוכים לקבל הארה גמורה ולכן אז לא גומרים את ההלל כמו בשאר הזמנים
 האחרים ומכל מקום מפני שהם זוכים להארה מועטת אז קוראים בו את ההלל ולא גומרים

אותו (רמ"ק).